

Чаробњако

Некада давно био је један чаробни аутобус који се звао Чаробњако.

Док се возио налете на једног старог механичара Боба који се повредио. Чаробњако је стао да му помогне, али зли механичар Боб га је преварио и украо му кључ. Кључ је нестао из руку механичара, а аутобус је остао сам и напуштен. Зли механичар је годинама покушавао да га поправи али није му полазило за руком. Дечак Лукић, који је ту пролазио, угледао је чаробни аутобус и упитао механичара зашто га не поправи. Зли механичар Боб му одговори: „Тај аутобус возим вечерас да га раставе у делове”. Дечак Лукић је јако био тужан због тога и отишао је да се опрости са аутобусом, кад зачу неки глас. Чаробњако му рече: „Драги дечаче, однеће ми вечерас. Помози ми. Пронађи кључ код старог механичара”. Храбри дечак Лукић уђи да потражи кључ, али га нигде није видео. Зачуо је глас механичара Боба и брзо се дао у потрагу за кључем. Кључни није био обичан. Само неко са пуно љубави може да призове кључ. Дубоко у себи је јако желео да спаси аутобус кад се кључ појави у његовој руци. Његовој срећи није било краја. Брзо је сео у Чаробњака и одлетели су далеко. Стигли су у земљу аутобуса. Пресрећан дечак, после дугог дана, морао је да се врати кући. Чаробњако је на расанку рекао да ће му бити вечно захвалан за његову храброст. Расанку је морао доћи крај, али ако пожели да види опет аутобус, само је потребно да га замисли. Своје слободно време Лукић је проводио у земљи аутобуса. Када је Лукић порастао, одлучио је да постане механичара. Био је добар механичар и помагао је свим аутобусима. Живели су срећно до краја живота

Лука Ранковић 2-1

